

M. A. ULJANOVALLE

16/IX. 98. Krasnojarsk.

Rakas äiti, olen ollut täällä jo muutaman päivän. Huomenna aion matkustaa, ellei laiva myöhästy vuorokaudella. Matkustaa pitää ilman A. M:ää ja E. E:tä (minähän muistaakseni kirjoitin sinulle Minusinskista, kuinka järjestimme yhteisen matkan? *). E. E. meni hoidettavaksi tšekäläiseen sairaalaan; eräs lääkäreistä on A. M:n tuttava, ja E. E. on nähtävästi päässyt sairaalassa verraten hyviin oloihin ja voi hyvin. Tarkkaa diagnoosia lääkärit eivät voi vielä tehdä: joko kipu johtuu vain loukkaantumisesta (hän putosi vaunuista noin 1½—2 kuukautta sitten) tai hänellä on maksapaise, joka on hyvin vakava, pitkälinen ja vaikeasti parantuva sairaus. Minun on hirveän sääli A. M. rukkaa, hän ei ollut vielä toipunut lapsensa kuoleman ja oman sairautensa jälkeen; aika ajoittain hän kiihtyy niin, että on vähällä saada hermokohtauksia. Ei mitenkään haluttaisi jättää häntä tänne yksin, mutta aikani päättyy ja täytyy matkustaa. Pyydän tšekäläisiä tovereita käymään hänen luonaan. Matkan vuoksi sekä siitä syystä, että piti auttaa A. M:ää ja tehdä eräitä ostoksia, rahavarani ovat huvenneet vähiin. Ole hyvä ja lähetä Jelizaveta Vasiljevnalle (jolta otin lainaksi) noin puolet summasta, joka piti saada Webbin (koko) käännöksestä (jonka lähetin Pietariin elokuun 15 p:nä¹⁷⁵). Jos eivät ole sitä vielä lähettäneet, niin mielestäni on parasta vielä odottaa vähän aikaa (tai ottaa kirjoituspalkkio jonkun kautta, jos sattuu sellainen tilaisuus). Pulaa minulla ei silti tule, joten ei ole erikoisen suurta kiirettä.

Täällä käyntiini olen hyvin tyytyväinen: hoidin hampani ja tuulettelin vähän itseäni 1½-vuotisen Shushensko-

* Kirje ei ole säilynyt. *Toim.*

jessa istumisen jälkeen. Niin vähän kuin Krasnojarskissa onkin väkeä, Shushin jälkeen on kuitenkin mieluista tavata ihmisiä ja keskustella heidän kanssaan muusta kuin metsästyksestä ja Shushin „uutisista”. Matka takaisin kestää verraten kauan (viitisen vuorokautta tai niille main): laivat matelevat Jeniseillä vastavirtaa tavattoman hitaasti. Istua pitää hytissä, sillä ilmat ovat hyvin kylmät (olen tietysti pukeutunut talvitamineisiin, ostin täältä vielä Nadjalle turkin, joten minuun ei pysty minkäänlainen kylmyys). Otan mukaan kynttilöitä ja kirjoja, etten kuolisi laivassa ikävään. Yhtä matkaa kanssani taitaa lähteä Lepeshinskaja ¹⁷⁶, erään karkotetun vaimo, joka matkustaa toimeen Kuraginskojen kylään (noin 40 virstaa Minusinskista, jossa asuu toverimme Kurnatovski ¹⁷⁷); hänen miehensä on siirretty myös sinne. Eilen sain tietää mieluisan uutisen, että Juli on siirretty, mutta minne nimenomaan, sitä en vielä tiedä. Viimeinen kirje, jonka sain kotoa, oli Anjutalta ja päivätty 24. VIII. Suuri kiitos hänelle siitä ja kirjoista („Neue Zeit”, vedos „Archivista”, Kohanskajan elämäkerta ¹⁷⁸ y.m.). Hänelle vastaan vasta Shushista, siis noin puolentoista viikon kuluttua: viivytyks on aika pitkä, mutta sille ei mitään voi.

Sinun V. U.

Suutelen sinua hellästi, terveiset kaikille teille.

Tapasin juuri A. M:n ja sain tietää, että Elvira Ernestovan tila on jo paljon parempi, niin että lääkärit eivät havaitse nyt mitään vaarallista ja lupaavat, että noin 8 päivän kuluttua hän pääsee sairaalasta aivan terveenä ja kykenee matkustamaan Minusinskiin. Ne ovat kaikki hyvin mieluisia uutisia.

Lähetetty Podolskiin

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 5. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan